

Står sterkere sammen

Kronikk

LIV REIDUN GRIMSTVEDT

Rektor
Høgskolen Stord/Haugesund

«Me står sterkare saman når me står sterkt aleine» var overskriften på et foredrag som professor Ingvar Wilhelmsen holdt i festsalen på kampus Rommetveit. Som leder av hypokonderklinikken i Bergen, har nok Wilhelmsen sin tolkning av overskriften, men kanskje den også kan overføres til strukturdebatten som foregår for tiden. Også den som foregår i høyere utdanning.

Diskusjonen om hvor og av hvem morgendagens arbeidstakere skal utdannes, er i aller høyeste grad levende. Det er ikke lenger sånn som det står å lese i skoleordningen fra Førde i Sunnfjord fra 1741 at presten og kapellanen skal «af de unge som årlig confirmeres, udsøge de beste og beqvemmeste Subjecte, som de agte tjenlige dertil, og undervise dem, at blive beqvemme til Skolelestre».

I Norge har målet vært lik rett til utdanning både geografisk og sosialt, og antallet registrerte studenter i Norge passerte for første gang 250.000 i 2014. I tillegg øker antall studenter som tar hele graden sin i utlandet. Det er ikke lenger bare de unge som utdannes, og utdanning er ikke lenger noe som er en engangsforeteelse. Vi snakker om en formalisert livslang læring.

I et høykostnadsland som Norge er det vår felles avanserte kunnskap og kompetanse, både praktisk og teoretisk, som utgjør kilden til innovasjon for framtidig arbeidsmarked. Og kanskje akkurat denne blandingen. Vi snakker om mulighet for kompetanseheving både i bredde og dybde for

UNIVERSITET? Liv Reidun Grimstvedt mener HSH er sterk nok til å stå sammen med Universitetet i Stavanger. ARKIVFOTO: SOMMERBAKK

å dekke et stadig økende behov for omstilling, nyskaping og verdiskaping. Hvor utdanninger tilbys er derfor av betydning dersom vi skal ha en vekselvirkning mellom arbeidslivet utenfor og den akademiske institusjonen.

I en åpen og globalisert verden, er nedskrevet kunnskap tilgjengelig for alle, samtidig. Forskningsresultater publisert i internasjonale tidsskrift er en del av den resultatbaserte finansieringen vår, og resultatene leses samtidig i Shanghai, California og Paris. Det ligger i forskningens mandat at den skal publiseres etter at kvaliteten er vurdert av andre forskere. Det er viktig for å gi troverdighet til resultatene og sikre at vitenskapelige metoder for etterprøvnhet følges. Det er også her logikken mellom forskningen finansiert av fellesskapet kolliderer med logikken i privat industri der akkurat kunnskap opparbeidet lokalt er det

salgbare og det bedriftene risikerer kapitalen sin på.

Den kunnskapen som ikke like lett kan nedskrives, den tause kunnskapen, den blir den viktige kunnskapen som gir

Fasiten på hva som er det lureste, den får vi først etterpå, om vi noensinne får den.

den enkelte region sitt konkurransefortrinn. Det er her behovet for studiesteder i hele landet ligger og det er strukturer og finansiering som muliggjør slikt samspill som kan være avgjørende for å sikre ny bruk av kunnskapen etter oljen og videreutviklingen av velferdsstaten.

Da er det nødvendig å definere det profesjonsfaglige også som verdensledende selv om Nobelprisen deles ut i fysikk og kjemi, og ikke i ingeniørfag.

Sammensetningen av industrien rundt de tre universitetene i Stavanger, Bodø og Tromsø er helt forskjellige. Skal disse universitetene ha en strategisk regional rolle innen innovasjon, må de derfor ha ulike fokus rundt utdanningene og forskningsaktivitetene sine.

Det er viktig at den nye finansieringen av UH-sektoren også tar hensyn til og gir rom for nok regional fleksibilitet. Det er heller ikke i denne sammenhengen sånn at «one size fits all» og at det er sentrale funksjoner som vet best hvor skoen trykker når det er andre som har skoen på.

Hvordan regjeringen tenker om struktur og finansiering samlet sett, får vi svar på i stortingsmeldingen som er varslet like før påske.

For å kunne «stå sterkt aleine» må en kjenne seg selv og være trygg på egne valg og prioriteringer. I en fusjonsprosess er det viktig. Fasiten på hva som er det lureste, den får vi først etterpå, om vi noensinne får den.

Når vi nå entusiastisk går inn i fusjonsforhandlinger med universitetet i Stavanger, er det med den tro at vi sammen utgjør en sterkere enhet i kunnskapsbidraget lokalt, på Vestlandet, nasjonalt og internasjonalt enn vi i framtiden ville gjort alene.

Med våre levende studiesteder i Haugesund og på Stord, godt driv i forskning og utdanning og en stadig økende oppdragsmengde, anser vi oss sterke nok til å tørre å stå sterkere sammen med andre.

I denne sammenhengen med universitetet i Stavanger.